

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.914 van 2 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANGADSENHOVE loco advocaat C. PENNINCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U, van Tsjetsjeense origine en Russisch staatsburger verklaart uw land van herkomst omwille van onderstaande redenen verlaten te hebben.

U bent afkomstig van Grozny.

In februari 2000 ging u met uw echtgenote Bakayeva Liza naar Dagestan om medicatie te gaan halen voor uw zoon Islam. Onderweg werden aan een controlepost jullie paspoorten gecontroleerd. Omdat er in uw paspoort geen geboortedatum was ingevuld werd u ervan verdacht een rebel te zijn en werden u en uw echtgenote twee dagen vastgehouden. Bij de vrijlating werden jullie Russische paspoorten niet teruggegeven en kregen jullie de raad om niet naar Tsjetsjenië terug te keren. U en uw echtgenote vestigden zich in Kaspiisk, in Dagestan.

In juli 2002 keerden u en uw echtgenote terug naar Tsjetsjenië nadat jullie een tijdelijk identiteitsbewijs hadden bekomen. U ging wonen bij uw schoonouders in Staraya Sunzha. Uw dochter Luizat (O.V. 5.117.845) en zoon Islam (O.V. 5.117.846) waren in de zomer van 2001 naar België vertrokken en dienden op 30 juli 2001 een asielaanvraag in.

Uw zoon Hassan (O.V. 5.177.383) kwam begin 2002 naar België en diende op 14 februari 2002 een asielaanvraag in.

Omdat jullie kinderen in België zaten besloot uw echtgenote (O.V. 5.117.846) hen daar te vervoegen en vroeg op 18 juli 2002 in België asiel aan.

Uw echtgenote, Luizat en Islam werden op 3 mei 2005 als vluchteling erkend.

Uw zoon Hassan werd op 29 september 2005 als vluchteling erkend.

U bleef bij uw schoonouders in Staraya Sunzha wonen.

In maart 2003 of 2004 werd u daar bij een algemene zuiveringsactie aangehouden. U werd meegenomen naar een filtratiekamp in Grozny en gedurende drie dagen vastgehouden. Er werd gevraagd naar uw zoon Hassan en zijn verblijfplaats. U werd na drie dagen vrijgelaten op voorwaarde dat u beschikbaar bleef. U ging nadien terug bij uw schoonouders wonen.

U kwam pas naar België in februari 2006 met als doel uw familie te vervoegen.

Op 28 februari 2006 vroeg u in België asiel aan."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet (zie p.2 verzoekschrift).

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland is problematisch, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen.

De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Er is nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russisch leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. De situatie is complexer geworden. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving is grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten. Er is nog steeds sprake van regelmatige gewelddadige incidenten. Hiervoor zijn steeds vaker ook Tsjetsjenen verantwoordelijk. Het gaat dan enerzijds om gerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders, anderzijds om frequente mensenrechtenschendingen in de vorm van, onder andere, onrechtmatige arrestaties en detentie, ontvoeringen, verdwijningen en folteringen, waarvoor vaak lokale ordetroepen, bestaande uit en aangevoerd door Tsjetsjenen, verantwoordelijk zijn. Bijgevolg kan men niet eenduidig stellen dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in het conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van die aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon. Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en

bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en te evalueren.

Met betrekking tot uw persoonlijke asielverklaringen werden de volgende vaststellingen gedaan:

U verklaart op het Commissariaat-generaal dat u sinds 2002 tot aan uw vertrek naar België in februari 2006 in Tsjetsjenië, en meer bepaald in Grozny verbleef (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.3; gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 40, 41).

Een aantal vaststellingen ondermijnen echter de geloofwaardigheid van deze verklaring.

Zo dient te worden opgemerkt dat u geen Russisch paspoort of een ander geldig identiteitsbewijs neerlegt. U legt enkel een onduidelijke kopie van een tijdelijk identiteitsbewijs neer.

Het niet-voorleggen van een paspoort kan wijzen op het achterhouden van wezenlijke informatie voor de Belgische asielinstanties, zoals onder andere het mogelijk bestaan van een intern vestigingsalternatief in de Russische Federatie.

Uit informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de meerderheid van de Tsjetsjenen die het land verlaten wel degelijk in het bezit zijn van een paspoort.

U legt daarenboven onsamenhangende verklaringen af over het waarom u niet in het bezit bent van een paspoort. Zo verklaart u dat uw paspoort in beslag werd genomen op 23 februari 2000 en dat u sindsdien niet meer over een paspoort beschikt (gehoorverslag Commissariaat-generaal 2/4/07, p.2; gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.5). U verklaart dat u heel ziek was en u zich daarom niet kon verplaatsen om een nieuw paspoort te bekomen (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.7). U verklaart in een eerder gehoor echter dat u niet meekwam naar België met uw andere familieleden omdat u uw flat moest herstellen (gehoorverslag Commissariaat-generaal 2/4/07, p.6), een activiteit die logischerwijze een bepaald gezondheidsniveau vereist waarmee u eveneens een paspoort had kunnen gaan aanvragen.

Het is verder niet geloofwaardig dat u sinds februari 2000 niet meer over een Russisch paspoort heeft beschikt maar enkel over twee tijdelijke identiteitsbewijzen die slechts 6 maanden golden, waarvan één uitgegeven in 2002 en het ander pas in 2006 (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.3, 6). U kon dus gedurende een lange periode uw identiteit niet aantonen. U verklaart nochtans dat u ging stemmen bij de presidentsverkiezingen van oktober 2003 (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.11) wat het bezit van een paspoort impliceert. Uw bewering dat u om te mogen stemmen enkel naam en adres moest opgeven (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.11) is allerm minst geloofwaardig. Temeer daar u in die periode zelfs niet over een tijdelijk identiteitsbewijs beschikte. De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier is gevoegd, vermeldt namelijk dat u in de Russische Federatie om te mogen stemmen een paspoort of een vervangend identiteitsdocument nodig heeft.

U maakt verder niet aannemelijk waarom u in Tsjetsjenië bleef na het vertrek naar België van uw vrouw en kinderen. U legt dienaangaande onsamenhangende verklaringen af. Derhalve komt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Tsjetsjenië na het vertrek van uw gezin in het gedrang.

Zo verklaart u in een eerste verhoor dat u niet mee met uw familie naar België kwam omdat u uw flat moest herstellen (verhoorverslag Commissariaat-generaal 2/4/07, p.6) terwijl u in een volgend gehoor verklaart dat u niet mee kwam omdat u ziek was en niet tegen het transport kon (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.7). Deze twee redenen, ziek zijn en uw flat willen herstellen, zijn logischerwijze niet verenigbaar. Het is ook niet duidelijk waarom u pas in 2006 uw familie in België vervoegde en waarom u dit niet eerder deed. Zo verklaart u dat u in 2006 niet gezonder was dan in 2002, toen uw familie naar België kwam (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.9). Ook uw verklaring dat u 'totaal niets' deed na het vertrek van uw vrouw naar België (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.5) klinkt hoogst eigenaardig en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Tsjetsjenië.

Uw beweerde verblijf in Tsjetsjenië wordt nog ondermijnd doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de door u ondergane vervolgingsfeiten.

Zo verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u begin maart 2003 tijdens een zuiveringsactie werd opgepakt en drie dagen in een voormalige herstelplaats voor autobussen werd vastgehouden (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 41). Op het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat u in maart 2004 werd meegenomen bij een zuiveringsactie en vervolgens drie dagen in een voormalige herstelplaats voor autobussen werd vastgehouden (gehoorverslag Commissariaat-generaal 2/4/07, p.7; gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.13, 17). U maakt op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal 'slechts' melding van één aanhouding van drie dagen naar aanleiding van een zuiveringsactie (cf. gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.17).

De geloofwaardigheid van die vervolgingsfeiten wordt nog ondermijnd doordat u niet zeker weet of uw familie op de hoogte was van uw aanhouding toen u in België aankwam (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.17). U verklaart nochtans dat u sinds 2003 telefonisch contact onderhield met uw familieleden in België (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.17). Het is dan ook eigenaardig dat u van uw aanhouding die nochtans rechtstreeks verband hield met de zoektocht naar uw zoon Hassan niets zou vermeld hebben aan uw gezin. Uw verklaring dat u dit niet vertelde om hen te sparen (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.17) vormt geen afdoende uitleg voor het verzwijgen van deze feiten.

Uw verblijf in Tsjetsjenië wordt tevens ondermijnd doordat u zich, ondanks een verblijf van meerdere jaren, geen incidenten in Staraya Sunzha kunt herinneren hoewel er volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geregeld incidenten plaatsvonden gedurende de periode dat u er zou hebben gewoond (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.12).

U bent evenmin op de hoogte van de postcode (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.10) de namen van enkele prominente figuren van Staraya Sunzha, zoals het hoofd van de administratie, de imam of de voorzitter van de Raad van Ouderen (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/9/07, p.12).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Door de twijfel aangaande uw recent verblijf laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen. Daar u niet aannemelijk maakt dat er in hoofde van u een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie kan worden weerhouden en dat niets in uw verklaringen wijst op het bestaan van zwaarwichtige gronden die wijzen op een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, wordt besloten met een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de weigering van subsidiaire bescherming.

Tot slot wordt opgemerkt dat u verklaart dat u naar België kwam omwille van de algemene situatie van onveiligheid in Tsjetsjenië en omdat u bij uw gezin wilde zijn (gehoorverslag Commissariaat-generaal 29/6/07, p.9, 10).

Wat betreft uw wens om uw gezin te vervoegen wordt opgemerkt dat de procedure voor familiehereniging onder de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken valt.

Wat betreft de door u neergelegde documenten: een kopie van een tijdelijk identiteitsbewijs vermeldt uw identiteit maar gezien het een kopie betreft kan geen bewijswaarde aan het document worden gehecht."

4. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift de motivering van de bestreden beslissing, aangezien naar hij stelt, hij als Tsjetsjeen gevaar loopt op willekeurige blootstelling aan foltering of mensenwaardige behandeling door de Russische overheid.

Hij stelt dat hij nooit heeft verklaard dat hij zelf de herstellingen ging uitvoeren aan zijn flat, aangezien dit, gelet op zijn wankele gezondheid en slechte fysieke toestand, onmogelijk was. Hij verklaart dat hij juist omwille van zijn ziekte-toestand zijn echtgenote niet vergezelde toen zij het land verliet.

Hij verklaart dat hij geheel alleen in Grozny is gebleven, voornamelijk binnenshuis bleef en geen activiteiten had. Hij verklaart dat hij die periode van eenzaamheid moeizaam heeft doorgebracht, gelet op zijn slechte gezondheid, wat volgens hem zijn gebrekkige kennis van gebeurtenissen en evoluties in Grozny uitlegt.

5. De Raad benadrukt dat verzoeker, net als elke kandidaat-vluchteling, de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging in concreto moet aantonen, en dus niet kan volstaan met de loutere vermelding dat *"hij als Tsjetsjeen gevaar loopt op willekeurige blootstelling aan foltering of mensenonwaardige behandeling door de Russische overheid."*

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker faalt in deze bewijslast.

De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker verklaarde dat zijn directe vluchtaanleiding gelegen is in het feit dat hij werd aangehouden bij een algemene zuiveringsactie in Staraya Sunzha, waarna hij werd meegenomen naar een filtratiekamp in Grozny en gedurende drie dagen werd vastgehouden. Verzoeker beweert sinds het vertrek van zijn vrouw naar België in juli 2002 tot aan zijn vertrek naar België in februari 2006 bij zijn schoonouders in Staray Sunzha te hebben verbleven (zie verhoorverslag van 27 maart 2006, p.17).

Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker zijn verblijf in Staray Sunzha tijdens voormelde periode niet aannemelijk maakt, noch met zijn verklaringen noch met documenten. Zo heeft hij geen weet van incidenten tijdens deze periode in Staraya Sunzha (zie verhoorverslag van 29 juni 2007, p.12), zoals bijvoorbeeld de moord op een inwoner van Staray Sunzha door dronken Russische militairen, die volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie stuk 18, antwoorddocument met ref. tch2007-043w, p.2) veel verontwaardiging veroorzaakte bij de bevolking van Staraya Sunzha, hoewel verzoeker aangaf dat hij *"tuurlijk"* contacten had in Staraya Sunzha en buiten kwam (zie voormeld verhoorverslag, p.10).

Er kan, in het licht van de identificatieplicht binnen de Russische Federatie, die het voor Russische staatsburger moeilijk maakt om normaal te functioneren binnen de Russische maatschappij, bovendien geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij sinds februari 2000 niet meer over een Russisch paspoort heeft beschikt maar enkel over twee tijdelijke identiteitsbewijzen die slechts 6 maanden golden, waarvan één uitgegeven in 2002 en het ander in 2006 (zie verhoorverslag van 2 april 2007, p.2). Daarnaast beweert verzoeker dat hij in oktober 2003 is gaan stemmen bij de presidentsverkiezingen en daarbij geen identiteitsbewijs had (zie verhoorverslag van 29 juni 2007, p.11), terwijl volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie stuk 18, antwoorddocument met ref. rus2008-005w), een paspoort of een vervangend identiteitsdocument nodig is om te gaan stemmen binnen de Russische Federatie.

Het voorgaande leidt tot het besluit dat verzoeker in bezit moet zijn van een intern paspoort dat hij weigert voor te leggen omdat het informatie bevat dat tegen zijn relaas pleit.

Verzoeker beweert ook enkel met zijn vervallen tijdelijke identiteitskaart naar België te zijn gekomen, hetgeen ongeloofwaardig is, gelet op de zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles aan de buitengrenzen van de Europese Unie en zeker van de Schengen-zone (zie stuk 18, antwoorddocument met ref. tch2006-180w).

Ten slotte verklaart verzoeker aangaande de bijgebrachte fotokopie van zijn vervallen tijdelijk identiteitsbewijs, dat hij het origineel van deze tijdelijke identiteitskaart heeft afgegeven aan de chauffeur die hem naar België heeft gebracht, die hem na aankomst in België iets heeft teruggegeven en dat hij pas later heeft ontdekt dat hij niet het origineel document werd teruggegeven maar een fotokopie ervan. Dergelijke uitleg is te grof om aanvaard te kunnen worden en voert eveneens tot het besluit dat verzoeker bepaalde gegevens verborgen wil houden.

Het is duidelijk dat verzoeker door zijn handelwijze tekort schiet op de voornaamste verplichting die op een asielzoeker rust, namelijk de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nr. 205).

Deze vaststelling richt zijn geloofwaardigheid ten gronde.

Uit het administratief dossier blijkt daarenboven nog dat verzoeker zich tegenspreekt over de datum van zijn aanhouding. Terwijl hij tijdens zijn verhoor van 27 maart 2006 (zie verslag, p.15) aangaf in maart 2003 te zijn aangehouden, verklaarde verzoeker tijdens zijn verhoren van 2 april 2007 (zie verslag, p.7) en 29 juni 2007 (zie verslag, p.13, 17) dat hij in maart 2004 werd vastgehouden.

Gezien hij het vertrek van zijn vrouw naar België plaatst in juli 2002, is deze tegenstrijdigheid –één, respectievelijk twee jaar na haar vertrek- wezenlijk. Het relaas van zijn aanhouding en vasthouding verliest zijn geloofwaardigheid.

Uit het administratief dossier blijkt ook nog dat verzoeker op de vraag “*Waren er bepaalde incidenten die u in 2006 Tsj. deden verlaten?*” antwoordde “*Nee, ik wilde vooral mijn kinderen zien. Wilde bij mijn gezin zijn in België*” (zie verhoorverslag van 29 juni 2007, p.9-10). Verzoeker verklaarde inderdaad dat er in de periode vóór zijn vertrek naar België recent geen zuiveringsacties meer plaatsvonden in Staraya Atagi (zie voormeld verhoorverslag, p.13).

In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat de Commissaris-generaal terecht oordeelde dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij valt onder de criteria van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 om als vluchteling te worden erkend.

Verzoeker brengt verder geen gegevens aan die aantonen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De loutere vermelding dat “*hij als Tsjetsjeen gevaar loopt op willekeurige blootstelling aan foltering of mensenonwaardige behandeling door de Russische overheid.*” volstaat hiertoe immers niet om dezelfde reden als hierboven aangegeven.

Evenmin beschikt de Raad over aanwijzingen hiertoe.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.